

Índex

PROPOSTA DE DICTAMEN sobre l'Avantprojecte de llei de regulació de l'impost sobre successions i donacions	2
--	---

VOTS PARTICULARS

Comissió Obrera Nacional de Catalunya	9
Unió General de Treballadors	10
PIMEC	12
Sr. Francesc Casares i Potau (Grup III)	14

Proposta de dictamen sobre l'Avantprojecte de Llei de regulació de l'impost sobre successions i donacions.

Atenent les competències atribuïdes al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya per la Llei 3/1997, la Comissió Permanent de l'Àrea Socioeconòmica ha elaborat i aprovat la Proposta de dictamen sobre l'Avantprojecte de Llei de regulació de l'impost sobre successions i donacions.

El Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en la sessió extraordinària del dia 21 de gener de 2005, va sotmetre a votació l'esmentada proposta amb un resultat de 20 vots a favor, 6 en contra i 14 abstencions. Malgrat aquesta votació favorable dels assistents a la reunió, la Proposta de Dictamen no va ser aprovada, ja que d'acord amb l'article 7.4 de la Llei 3/1997, de 16 de maig, de creació del CTESC, els acords del Ple s'adopten per majoria absoluta de les persones que l'integren, és a dir, són necessaris 25 vots per assolir un acord.

PROPOSTA DE DICTAMEN

I. ANTECEDENTS

En data 29 de desembre del 2004 va tenir entrada al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya un escrit tramès per l'Honorable Conseller d'Economia i Finances en què sol·licitava l'emissió del dictamen de caràcter preceptiu, previ a la seva tramitació, de l'Avantprojecte de Llei de regulació de l'impost sobre successions i donacions.

La sol·licitud de dictamen va ser traslladada als membres de la Comissió Permanent de l'Àrea Socioeconòmica que es va reunir el dia 17 de gener del 2005 amb la finalitat d'elaborar la proposta de dictamen.

Context normatiu

L'Estatut d'autonomia de Catalunya, en l'article 8.2, encomana a la Generalitat, entre altres funcions, la de facilitar la participació de tots els ciutadans i les ciutadanes en la vida política, econòmica, cultural i social. D'altra banda, l'article 52 de l'Estatut d'autonomia faculta la Generalitat per constituir institucions que fomentin la plena ocupació i el desenvolupament econòmic i social en el marc de les seves competències.

II. CONTINGUT

L'avantprojecte de Llei s'estructura en un preàmbul, sis títols, dues disposicions addicionals, dues de transitòries, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

El preàmbul defineix l'impost sobre successions i donacions i assenyala que des de l'aprovació de la Llei estatal 29/1987 que el regula s'han produït modificacions en l'estructura de l'impost i que tant des d'àmbits doctrinals com ciutadans s'han fet demandes de reforma profunda de l'impost. Que l'abast de la reforma queda dins els límits que imposa el marc de competències normatives que té reconegudes la Generalitat des de la reforma de la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes i la nova Llei de cessió de tributs del 2001.

S'assenyala que els objectius que inspiren la reforma són el reforçament de la seguretat jurídica, la recerca del reequilibri de l'impost i l'esperit codificador de reunir en un sol text normatiu totes les normes vigents en diferents textos legals. També s'explica l'estructura de la llei assenyalant on es fa una nova regulació, on es fa una millora del que ja s'ha regulat i on es recull la regulació que hi havia fins al moment.

El títol I, anomenat **adquisicions per causa de mort**, es divideix en dos capítols.

El **capítol 1** regula les **reduccions de la base imposable**. L'article 1 especifica quines reduccions autonòmiques són pròpies i quines comporten una millora respecte de les estatals. Aquest capítol està dividit en 10 seccions. La secció primera, que engloba els articles del 2 al 5, regula les reduccions per circumstàncies personals. La secció segona, article 6, regula les reduccions per assegurances de vida. La secció tercera, que engloba els articles del 7 a l'11, regula la reducció per l'adquisició de béns i drets afectes a una activitat econòmica. La secció quarta, que engloba els articles del 12 al 16, regula la reducció per l'adquisició de participacions en entitats. La secció cinquena, que engloba els articles del 17 al 19, regula la reducció per l'adquisició de l'habitatge habitual del causant. La secció sisena, que engloba els articles 20 i 21, regula les reduccions per l'adquisició de determinades finques rústiques de dedicació forestal. La secció setena, que engloba els articles del 22 al 24, regula la reducció per l'adquisició de béns del causant utilitzats en l'explotació agrària del causahavent. La secció vuitena, que engloba els articles del 25 al 26, regula la reducció per l'adquisició de béns del patrimoni cultural. La secció novena, que engloba els articles del 27 al 31, regula disposicions comunes a les reduccions regulades a les seccions tercera, quarta, cinquena, sisena, setena i vuitena d'aquest capítol. La secció desena, que inclou l'article 32, regula altres reduccions.

El **capítol II**, que engloba els articles 33 i 34, recull **altres normes en relació amb les adquisicions per causa de mort**.

El **títol II**, anomenat **adquisicions lucratives entre vius**, conté un únic capítol que regula les reduccions de la base imposable. L'article 35 regula el règim general. Aquest capítol està dividit en 5 seccions. La secció primera, que engloba els articles del 36 al 38, regula la reducció per donació del negoci empresarial o professional. La secció segona, que engloba els articles del 39 al 41, regula la reducció per donació de participacions en entitats. La secció tercera, que engloba els articles 42 i 43, regula la reducció per la donació de béns del patrimoni cultural. La secció quarta, que engloba els articles 44 i 45, regula les normes comunes a les reduccions de les seccions primera, segona i tercera. La secció cinquena, que inclou l'article 46, regula la reducció per aportacions a patrimonis protegits de discapacitats.

El **títol III**, anomenat **deute tributari**, recull les normes de fixació del deute tributari per l'impost sobre successions i donacions. Engloba els articles del 47 al 50. En l'article 47 s'estableix el quadre de tarifa per calcular la quota íntegra, en l'article 48 es regula la quota tributària, en l'article 49 es regula la deducció en la donació de quantitats destinades a l'adquisició del primer habitatge habitual del descendent i en l'article 50 es regula la prescripció en l'impost sobre successions i donacions per als documents atorgats a l'estranger.

El **títol IV**, anomenat **normes comunes a les adquisicions per causa de mort i entre vius**, engloba els articles 51 i 52 i estableix normes sobre el tractament fiscal de les unions estables de parella i sobre els acords de valoració prèvia vinculant.

El **títol V**, anomenat **obligacions formals**, estableix una relació d'obligacions formals específiques d'aquest impost. Engloba els articles del 53 al 60. L'article 53 regula l'aplicació de les normes sobre obligacions formals. L'article 54 regula la presentació de la declaració i autoliquidació. L'article 55 regula l'obligació de presentar altres documents en relació amb les transmissions per causa de mort. L'article 56 regula l'obligació de presentar altres documents en relació amb les transmissions lucratives entre vius. L'article 57 regula l'incompliment de l'obligació de presentar documents. L'article 58 regula els terminis de presentació. L'article 59

regula el nomenament de representant en el cas de subjectes passius no residents i l'article 60 regula l'obligació de la tramesa telemàtica dels documents autoritzats pels notaris.

El **títol VI**, anomenat **normes de gestió tributària**, es divideix en dos capítols.

El **capítol I** regula la **liquidació de l'impost** i engloba els articles del 61 al 63. L'article 61, normes de competència, fa esment dels òrgans competents per a la gestió i liquidació de l'impost. L'article 62 estableix un termini de caducitat en els procediments de gestió i l'article 63 regula les liquidacions parcials a compte.

El **capítol II**, anomenat **pagament de l'impost**, està dividit en 2 seccions. La secció primera estableix les normes generals i engloba els articles 64 i 65. L'article 64 regula el pagament de l'impost i l'article 65 regula la figura del presentador del document. La secció segona regula l'ajornament i el fraccionament del pagament i engloba els articles del 66 al 69. L'article 66 estableix la norma general. L'article 67 regula l'ajornament i el fraccionament pels òrgans de gestió. L'article 68 regula el fraccionament de la liquidació per assegurances que es perceben en forma de renda i, finalment, l'article 69 regula altres supòsits especials.

Aquesta norma conté dues **disposicions addicionals** que introdueixen normes relatives a d'altres tributs gestionats per la Generalitat.

La **disposició addicional primera** afecta la deducció en la quota autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques per inversió en l'habitatge habitual quan el contribuent és un jove.

La **disposició addicional segona** afecta l'Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i es modifica el tipus de gravamen aplicable en concepte de quota gradual aplicable als documents notariaus que formalitzin la constitució i modificació de drets reals a favor d'una societat de garantia recíproca amb domicili social a Catalunya.

Aquesta norma conté dues **disposicions transitòries** que regulen l'aplicació per fases en relació amb determinades normes de l'articulat. La **disposició transitòria primera** ho fa respecte a la tarifa i la quota tributària i la **disposició transitòria segona** ho fa sobre l'aplicació de la normativa sobre gestió de l'impost.

La **disposició derogatòria** recull les normes que són objecte de derogació.

Aquesta norma conté dues **disposicions finals**. La **disposició final primera** regula l'entrada en vigor del text normatiu i la **disposició final segona** faculta per al desplegament reglamentari de la llei.

III. OBSERVACIONS GENERALS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, després d'analitzar i debatre l'Avantprojecte de Llei de regulació de l'impost sobre successions i donacions, proposa les següents observacions genèriques.

Primera. El CTESC considera que, a fi i efecte de realitzar una millor anàlisi i comprensió de l'Avantprojecte de Llei, hauria estat convenient que en el moment de sol·licitud del dictamen, l'Avantprojecte de Llei s'hagués acompanyat de la corresponent memòria econòmica.

Segona. El CTESC valora positivament la regulació de l'impost sobre successions i donacions, atès que s'exerceix la competència normativa que la Generalitat de Catalunya té reconeguda en aquesta matèria des de la modificació de la LOFCA per Llei orgànica 7/2001, de 27 de desembre, i la Llei 21/2001, de 27 de desembre, que regula l'actual sistema de finançament autonòmic. També valora positivament que la presentació d'aquest avantprojecte s'hagi realitzat dins del període, d'acord amb la voluntat expressada a la Llei de pressupostos de la Generalitat per l'any 2004.

Tercera. S'han de reconèixer notables virtuts, sobretot tècniques, en aquest Avantprojecte de Llei. L'objectiu de fer que paguin menys els que tinguin més proximitat amb el causant i aquells que menors increments patrimonials experimenten s'instrumenta a través de mecanismes que han de considerar-se encertats i que evidencien una autèntica utilització del poder tributari que avui té a disposició la Comunitat Autònoma catalana.

Quarta. Es valora positivament l'esforç que fa el govern en la vocació de deixar al marge del pagament de l'impost un significatiu nombre de contribuents, concretament aquells que són més propers al causant o donant i per augments patrimonials de petita i mitjana quantia.

En aquest sentit, i d'acord amb la finalitat de la norma, es considera que hi ha aspectes de l'Avantprojecte que són millorables per tal d'acomplir l'objectiu indicat, i es convida el Govern a introduir els canvis necessaris per fer que el nombre de contribuents afectats pels beneficis de la nova legislació s'ampliï.

Cinquena. Es valora positivament l'esperit codificador, en el sentit de reunir en un sol cos normatiu totes les normes vigents en diferents textos legals i alhora altres de noves, relatives a àmbits fins ara no regulats per normativa pròpia a Catalunya. Aquest esperit codificador de la reforma afavoreix la seguretat jurídica, en tots els aspectes desitjables.

Sisena. La disposició final primera de l'Avantprojecte estableix que la tarifa de l'impost, regulada a l'article 47, entra en vigor l'1 de juliol del 2007, i en el cas del coeficient multiplicador de determinació de la quota, que es recull a l'article 48, ho fa l'1 de juliol del 2006. Aquestes successives entrades en vigor es podrien entendre si s'hagués fet una substancial reducció de la càrrega impositiva, que no és el cas, i que se situa força llunyana de les reformes que d'aquesta figura tributària s'han fet tant a les Comunitat Autònomes de regim comú, com a les de règim foral. Atenent el que s'ha exposat anteriorment, el CTESC recomana que la llei en el seu conjunt, incloses les modificacions que fan referència tant a la tarifa

de l'impost com al coeficient multiplicador, entri en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el DOGC.

Setena. En el terreny de les reduccions que cal aplicar sobre la base és on les propostes estan més elaborades i són més suggestives. Així, primer s'articula una reducció per parentiu de caràcter complementari a la que sempre ha establert la normativa reguladora d'aquest impost i que, de fet, actuarà subsidiàriament a les reduccions que es preveuen en funció no de les persones cridades a succeir (articles 2 a 5), sinó dels béns i elements patrimonials que s'adquiriran (articles 6 a 31). És una manera de compensar aquells que no accedeixen a les reduccions més substancioses perquè els béns o drets que hereten escapen als que avui gaudeixen de tan privilegiat tractament fiscal. El CTESC considera que tot i que aquesta mesura és correcta, l'import de les reduccions, excepte en el cas de cònjuges (62.000 euros), és excessivament baix. Amb tot, en conjunt, l'article 3 és un instrument que pot ser útil i està ben redactat, particularment el seu apartat quart. En segon lloc, la nova redacció per a persones grans respon també a un fet que es produeix amb freqüència i que requeria una resposta. També es considera correcta la reducció de l'article 5, excepcional en la seva quantia.

IV. OBSERVACIONS A L'ARTICULAT

1. Les reduccions previstes a l'article 2 no s'han actualitzat, per la qual cosa el CTESC considera adient que com a mínim aquestes quantitats s'actualitzin.

2. En l'article 4 s'hauria d'incrementar el límit fixat de 245.000 euros, com a mínim fins a la seva actualització, per a minusvalidesa igual o superior al 33%, i de 570.000 euros si aquest grau es igual o superior al 65%, ja que aquests imports venen fixats a la Llei 21/2002, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives de la Generalitat de Catalunya.

3. L'article 5 estableix una reducció per a persones grans en les adquisicions per causa de mort, que s'aplicarà juntament amb les reduccions a què tinguin dret en funció del grau de parentiu amb el causant.

S'entén que l'edat de setanta-cinc anys establerta per l'Avantprojecte és massa elevada donada l'esperança de vida existent actualment a Catalunya; és per això que es proposa que es redueixi aquesta edat per aplicar la reducció.

4. En l'article 6 s'hauria d'incrementar el límit fixat de 9.380 euros, per la reducció del 100% sobre les quantitats percebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurances sobre la vida, ja que aquest import ve fixat a la Llei 21/2002, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives de la Generalitat de Catalunya. No es pot oblidar que aquest límit no ha estat modificat des de l'any 1987, ja que la llei estatal 29/1987, de 28 de desembre ja l'establia en 1.500.000 pessetes. També caldria ampliar aquesta reducció als beneficiaris habitualment inactius: menors de 18 anys i majors de 65 anys.

5. El CTESC valora positivament la previsió de l'article 11 consistent en el condicionament del gaudi definitiu de la reducció per l'adquisició de béns i drets afectes a una activitat econòmica al manteniment durant els cinc anys següents a

la mort del causant, de l'exercici de la mateixa activitat empresarial o professional de manera habitual.

6. La comprensió del contingut de l'article 12.2 no és senzilla, circumstància per la qual el CTESC considera convenient que es realitzi un nova redacció, més entenedora, de l'article esmentat.

7. En l'article 17 s'hauria d'incrementar el límit fixat de 125.060 euros, com a mínim fins a la seva actualització, per la reducció del 95% de l'habitatge habitual, ja que aquest import ve fixat a la Llei 21/2002, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives de la Generalitat de Catalunya. D'altra banda el CTESC considera adient incrementar el límit de 125.060 euros en el cas que l'adquisició correspongui al cònjuge.

8. En l'article 18.1 es recomana que alhora d'establir reglamentàriament els requisits que ha de complir l'habitatge per ser considerat habitual del causant, s'estableixi com a mínim el concepte que ja es troba definit a la normativa de l'IRPF i que pugui ser ampliable en supòsits especials, com per exemple en situacions de persones amb dependència.

9. En relació amb l'article 47, la tarifa de l'impost establerta per l'Avantprojecte suposa una millora respecte a la tarifa vigent, d'acord amb la normativa estatal aplicable (Llei 29/1987, de 18 de desembre).

No obstant això, i en atenció a la finalitat de l'Avantprojecte de llei que, d'acord amb el seu Preàmbul, és la de "deixar al marge de l'obligació de pagament un significatiu nombre de contribuents, concretament aquells que són més propers al causant, i per a augments patrimonials de petita i mitjana quantia", entenem que caldria ampliar la reducció en la tarifa pel que fa al tipus mínim.

10. En relació amb l'article 48, i d'acord amb el mateix raonament exposat per a l'article 47, considerem que els coeficients multiplicadors de la quota són massa elevats, ja que els beneficiaris que pertanyen al grup IV veuen com quasi es duplica la seva quota tributària.

11. El CTESC considera que en l'article 49 caldria suavitzar els requisits per la deducció per donació de quantitats destinades a l'adquisició d'habitatges del primer habitatge habitual dels descendents. També cal ampliar la deducció de l'IRPF de l'1% al 2% en el cas del donant.

12. El CTESC considera que, atesos els actuals preus dels habitatges, el límit de 18.000 € (i de 36.000 per a discapacitats de més del 65%) caldria ampliar-lo, i que la deducció hauria de cobrir el 100% de la quota tributària en lloc del 80%. Es considera que l'import màxim de la donació o donacions amb dret a deducció (establert en 18.000 euros) és molt baix, ja que aquesta quantia suposa un petit percentatge en relació amb el preu actual d'un habitatge a Catalunya.

13. En l'article 52 caldria ajustar una nova redacció per permetre l'acord de valoració prèvia vinculant en el cas de successions, ja que es fa "difícil" sol·licitar-lo per antuvi del fet imposable.

14. En relació amb la disposició final primera, donada la limitada reforma que experimenta aquest impost, el CTESC demana l'eliminació dels paràgrafs 2n i 3r que fan referència a la seva entrada en vigor l'1 de juliol del 2006 (per l'article 48) i l'1 de juliol de 2007 (per l'article 47).

15. El CTESC considera que la Llei hauria d'establir un termini de 6 mesos des de la seva publicació perquè el Govern realitzés el corresponent desplegament reglamentari.

V. CONCLUSIONS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya ha valorat l'Avantprojecte de llei de regulació de l'impost sobre successions i donacions i sol·licita al Govern que sigui receptiu a les recomanacions formulades en el present dictamen.

Barcelona, 21 de gener del 2005

VOT PARTICULAR que formula la **Comissió Obrera Nacional de Catalunya**, integrant del Grup Primer del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en relació amb la proposta de dictamen sobre l'Avantprojecte de llei de regulació de l'impost sobre successions i donacions.

1.- L'impost sobre successions i donacions és un tribut de caràcter directe i progressiu que grava les adquisicions patrimonials realitzades a títol gratuït per persones físiques, ja sigui per causa de mort o entre vius.

CCOO de Catalunya és favorable a l'actualització d'aquest impost, especialment pel que fa al tractament de les petites adquisicions patrimonials o de l'habitatge habitual, sempre que el tribut mantingui els seus aspectes bàsics de progressivitat, circumstància que en l'avantprojecte de llei presentat pel Govern de la Generalitat no es compleix.

2.- En la llei estatal, feta pel Govern del PSOE, es destaca, en el seu preàmbul, que aquest tribut contribueix a la redistribució de la riquesa. Dins d'aquesta concepció progressista s'incorporava una variable que prenia en consideració el patrimoni preexistent, es a dir la riquesa del contribuent, circumstància que ara s'elimina en la regulació catalana.

3.- En els Pressupostos de la Generalitat per al 2005, recentment aprovats, s'ha produït un increment de la imposició indirecta, mitjançant la incorporació d'una sèrie de taxes. Amb algunes d'aquestes mesures Comissions Obreres ha manifestat el seu acord perquè les consideri oportunes per millorar, per exemple, la fiscalitat mediambiental.

Això no obstant, volem alertar que el progressiu augment dels impostos indirectes, els quals graven amb caràcter igual tots els ciutadans i ciutadanes, amb independència del seu nivell de rendes, i la paral·lela disminució dels impostos directes, que es paguen en funció dels ingressos i del patrimoni, contribueix a fer més regressiu el nostre sistema fiscal. Aquesta dinàmica ha estat impulsada pel Partit Popular en els llocs on governa i lamentablement s'està generalitzant.

Barcelona, 18 de gener del 2005

Alfons Labrador i Tames

LA UNIÓ GENERAL DE TREBALLADORS DE CATALUNYA, integrant del **Grup Primer** del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, formula el present **vot particular** en relació amb la proposta de dictamen sobre l'Avantprojecte de Llei "de regulació de l'impost sobre successions i donacions" tramès pel conseller d'Economia i Finances; proposta de dictamen que ha estat elaborada i aprovada en sessió de la Comissió Permanent de l'Àrea Socioeconòmica en data 17-01-05.

Empara aquest Vot Particular en allò que disposen els art. 22.5 del D. 336/02 de 3 de desembre de desenvolupament de la Llei 3/1997 de 16 de maig de creació del CTESC i en l'art. 38.7 del Reglament Intern d'aquest CTESC.

JUSTIFICACIÓ DEL VOT PARTICULAR

En el preàmbul de l'Avantprojecte de Llei que hem pres en consideració, s'hi diu textualment que: "L'impost sobre successions i donacions contribueix a la **redistribució de la riquesa** per tal com detreu en cada adquisició gratuïta un percentatge a favor del Tresor". El dictamen elaborat per la Comissió accepta aquesta afirmació en la mesura que no hi ha fet cap esmena ni observació.

Així mateix, l'Avantprojecte de Llei proclama que la seva vocació no és pas de suprimir l'impost, però sí de "deixar al marge de l'obligació de pagament un significatiu nombre de contribuents". Entre aquestes persones o col·lectius que la Llei preveu hi ha com a més destacades les persones més properes al causant o donant i per augments patrimonials de petita i mitjana quantia. Un altre col·lectiu important són els que reben béns afectes a l'activitat econòmica del causant o donant amb la clara intenció de garantir la continuïtat de certes empreses. Encara la Llei afavoreix altres persones per raó de causes justificades diverses.

El dictamen de la Comissió tampoc discrepa de la necessitat o conveniència de satisfer els anteriors objectius, per bé que proposa ampliar o reduir, de vegades, requisits necessaris per obtenir les reduccions de la base imposable o, si es vol, per ampliar les exempcions previstes.

No obstant i això, al nostre parer, el dictamen s'hauria hagut de fer ressò, d'alguna manera, de dues idees que es desprenen de la seva consideració i que s'haurien hagut de reflectir en les conclusions. Són les següents:

Primera: Estem d'acord amb els objectius fonamentals que la Llei es proposa; és a dir, de reduir la base imposable dels patrimonis transmesos en aquells casos que la Llei considera justificats. Ara bé, és evident que l'ampliació d'aquestes excepcions (és a dir les noves reduccions de la base imposable) comportarà la disminució de la recaptació d'aquest impost. (De passada hem d'anotar que no val com a excusa la previsió que aquesta disminució vindrà compensada per l'increment de recaptació deguda a l'aplicació de mecanismes de control que fins ara no han funcionat). Aquella conseqüència, doncs, per si mateixa representa un toc d'alarma sobre el perill que l'aplicació de la Llei vingui a minorar la funció redistributiva de la riquesa. En efecte, en la mesura que es recaptarà menys hi haurà menys recursos encara per aplicar a la realització de polítiques d'igualació social.

D'altra banda, atès que la llei no ha optat per agreujar els tipus aplicables a les grans fortunes (vegeu l'art. 47 que atura la progressivitat de la tarifa al tipus del 31%) contribueix molt poc a la finalitat redistributiva que s'imposa. I encara més: la llei, en la mesura que ofereix situacions on el contribuent pot trobar una mena de

paradís fiscal, es pot prestar a abusos que siguin aprofitats per contribuents sense escrúpols.

Segona: Aquests són, doncs, els perills que les innovacions legislatives presenten. Això no significa que s'hagi de desistir de perseguir els bons objectius que abans hem destacat i que comparteix tot l'informe. Però hauria estat bo que el dictamen es fes ressò d'aquestes constatacions que acabem d'esbossar.

En la mesura que hem estat incapaços de trobar en el dictamen l'expressió d'aquestes idees, trobem justificat presentar aquest vot particular que s'hauria pogut concretar de forma resumida i en l'apartat de les conclusions, segons el text resumit següent:

L'impost sobre successions i donacions és un impost directe que contribueix a la redistribució de la riquesa.

Les reduccions de la base imposable establertes en aquesta llei obeeixen a lloables objectius, per bé que poden comportar una disminució de la recaptació.

Això no obstant, cal acceptar les mesures reductores, per bé que alhora caldrà vetllar perquè no facilitin un frau de llei que podria desvirtuar el principi de progressivitat del sistema fiscal.

Barcelona, 18 de gener del 2005

Eva Granados Galiano

VOT PARTICULAR que formula **PIMEC**, integrant del Grup Segon del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en relació amb la proposta de dictamen sobre l'avantprojecte de llei de regulació de l'impost sobre successions i donacions.

PIMEC considera que la redacció d'aquest avantprojecte de llei que regula l'impost sobre successions i donacions no dona resposta a una de les principals problemàtiques del teixit econòmic de Catalunya com es la continuïtat d'empresa en un escenari d'envelliment demogràfic (actualment, a la Unió Europea, una de cada tres empreses està dirigida per un empresari o empresària amb edat compresa entre els 60 i els 75 anys) i d'important reducció de la grandària de les llars (les dades del darrer cens de 2001 confirmen que la família catalana té 1,12 fills de mitjana) i, per tant, de les estructures familiars.

Davant d'aquesta realitat, cal que el Govern de Catalunya aprofiti la seva limitada capacitat normativa en l'àmbit fiscal per impulsar mesures de política econòmica que, mitjançant instruments com les deduccions en l'impost sobre successions i donacions, generin un entorn més favorable a la permanència de les empreses familiars i la seva continuïtat en un context de creixent deslocalització de l'activitat productiva i de risc de desaparició d'un elevat nombre d'unitats empresarials motivat per les dificultats en la transmissió, tant per motiu de mort com de donació.

En conseqüència, Pimec considera que la secció tercera del títol I, que comprèn els articles 7 a 11, que regula la reducció per l'adquisició de béns afectes a l'activitat econòmica del causant, i els articles 36 a 38 de la secció primera del títol II, no s'inspiren prou en el principi de continuïtat d'empresa. Aquest fet, es tradueix en una mancança evident del present Avantprojecte de llei, en la mesura que:

- La reducció es limita al cònjuge, als descendents o adoptats, ascendents o adoptants o als col·laterals fins al tercer grau del causant, en el cas de successions,
- La reducció es limita al cònjuge, descendents o adoptats del donant en el cas de donacions.
- En el cas de les donacions, s'inclou el requisit que el donant tingui com a mínim 65 anys o més, fet que contrasta amb l'edat de jubilació mitjana que actualment se situa en els 61 anys.

Per a ambdós casos, successions i donacions, també s'inclou el requisit "*Els rendiments derivats de l'exercici de totes les activitats empresarials o professionals que gaudeixin d'aquesta reducció han de constituir, almenys, el cinquanta per cent de la totalitat dels rendiments del treball personal, del capital mobiliari i immobiliari i d'activitats econòmiques sotmesos a l'impost sobre la renda de les persones físiques del causant (o donant), sense que es computin en aquest càlcul les remuneracions derivades de les participacions en entitats a les que sigui aplicable la reducció prevista a la secció d'aquest capítol*", la qual cosa no té en compte que els rendiments de les activitats empresarials i professionals poden variar substancialment d'un exercici a un altre i que sí en el moment de la transmissió aquesta activitat hagués obtingut pèrdues, no seria possible gaudir de la reducció reglamentada.

És per això que tenint en compte l'anteriorment exposat PIMEC realitza aquest vot particular en la mesura que considera que caldria introduir les següents modificacions en l'articulat de la llei:

L'article 7 de la secció tercera, capítol 1 del títol I de l'avantprojecte hauria d'incloure el supòsit d'aplicació de la reducció fins als col·laterals de quart grau (cosins).

L'article 8 de la secció tercera, capítol 1 del títol I de l'avantprojecte, apartat b) hauria de reduir el mínim del cinquanta per cent fins al vint-i-cinc per cent i considerem que aquest percentatge hauria de fer referència a la mitjana ponderada dels darrers tres anys al moment de la mort del causant.

L'article 36 de la secció primera, capítol únic del títol II de l'avantprojecte hauria d'incloure el supòsit d'aplicació de la reducció a ascendents o adoptants o als col·laterals fins al quart grau del donant (cosins).

L'article 37 de la secció primera, capítol únic del títol II de l'avantprojecte que estableix el requisit que el donant tingui seixanta-cinc anys o més, hauria d'adaptar-se a l'edat de jubilació real i fixar aquest mínim en els seixanta anys.

L'article 37 de la secció primera, capítol únic del títol II de l'avantprojecte, apartat c) hauria de reduir el mínim del cinquanta per cent fins al vint-i-cinc per cent i considerem que aquest percentatge hauria de fer referència a la mitjana ponderada dels darrers tres anys al moment de la donació.

Barcelona 18 de gener del 2005

Sr. Albert Roca Parés

FRANCESC CASARES i POTAU, com a membre d'aquest Consell, adscrit al Grup III, amb el caràcter de persona de reconegut prestigi, que forma part de la Comissió Permanent de l'Àrea Socioeconòmica, formula el present **vot particular** en relació amb la proposta de dictamen sobre l'Avantprojecte de Llei "de regulació de l'impost sobre successions i donacions" tramès pel conseller d'Economia i Finances; proposta de dictamen que ha estat elaborada i aprovada en sessió de la Comissió esmentada en data 17-01-05.

Emparo aquest vot particular en allò que disposen el art. 22.5 del D. 336/02 de 3 de desembre de desenvolupament de la Llei 3/1997 de 16 de maig de creació del CTESC i en l'art. 38.7 del Reglament intern d'aquest CTESC.

JUSTIFICACIÓ DEL VOT PARTICULAR

En el preàmbul de l'Avantprojecte de Llei que hem pres en consideració s'hi diu textualment que: "L'impost sobre successions i donacions contribueix a la **redistribució de la riquesa** per tal com detreu en cada adquisició gratuïta un percentatge a favor del Tresor". El dictamen elaborat per la Comissió accepta aquesta afirmació en la mesura que no hi ha fet cap esmena ni observació.

Així mateix, l'Avantprojecte de Llei proclama que la seva vocació no és pas de suprimir l'impost, però sí de "deixar al marge de l'obligació de pagament un significatiu nombre de contribuents". Entre aquestes persones o col·lectius que la Llei preveu hi ha com a més destacades les persones més properes al causant o donant i per augments patrimonials de petita i mitjana quantia. Un altre col·lectiu important són els que reben béns afectes a l'activitat econòmica del causant o donant amb la clara intenció de garantir la continuïtat de certes empreses. Encara la Llei afavoreix a altres persones per raó de causes justificades diverses.

El dictamen de la Comissió tampoc discrepa de la necessitat o conveniència de satisfer els anteriors objectius per bé que proposa ampliar o reduir, de vegades, requisits necessaris per obtenir les reduccions de la base imposable o, si es vol, per ampliar les excencions previstes.

No obstant i això, a parer meu, el dictamen s'hauria hagut de fer ressò, d'alguna manera, de dues idees que es desprenen de la seva consideració i que s'haurien hagut de reflectir en les conclusions. Són les següents:

Primera: Estem d'acord amb els objectius fonamentals que la Llei es proposa; és a dir, de reduir la base imposable dels patrimonis transmesos en aquells casos que la Llei considera justificats. Ara bé, és evident que l'ampliació d'aquestes excepcions (és a dir les noves reduccions de la base imposable) comportarà la disminució de la recaptació d'aquest impost. (De passada he d'anotar que no val com a excusa la previsió que aquesta disminució vindrà compensada per l'increment de recaptació deguda a l'aplicació de mecanismes de control que fins ara no han funcionat). Aquella conseqüència, doncs, per si mateixa representa un toc d'alarma sobre el perill que l'aplicació de la Llei vingui a minorar la funció redistributiva de la riquesa. En efecte, en la mesura que es recaptarà menys hi haurà menys recursos, encara per aplicar a la realització de polítiques d'igualació social.

D'altra banda, atès que la Llei no ha optat per agreujar els tipus aplicables a les grans fortunes (vegeu l'art. 47 que atura la progressivitat de la tarifa al tipus del 31%) contribueix molt poc a la finalitat redistributiva que s'imposa. I encara més: la llei, en la mesura que ofereix situacions on el contribuent pot trobar una mena de

paradís fiscal, es pot prestar a abusos que siguin aprofitats per contribuents sense escrúpols.

Segona: Aquests són, doncs, els perills que les innovacions legislatives presenten. Això no significa que s'hagi de desistir de perseguir els bons objectius que abans hem destacat i que comparteix tot l'informe. Però hauria estat bo que el dictamen es fes ressò d'aquestes constatacions que acabo d'esbossar.

En la mesura que he estat incapaç de trobar en el dictamen l'expressió d'aquestes idees, trobo justificat presentar aquest vot particular que s'hauria pogut concretar de forma resumida i en l'apartat de les conclusions segons el text resumit següent:

L'impost sobre successions i donacions és un impost directe que contribueix a la redistribució de la riquesa.

Les reduccions de la base imposable establertes en aquesta Llei obeeixen a lloables objectius, per bé que poden comportar una disminució de la recaptació.

Això no obstant, cal acceptar les mesures reductores, per bé que alhora caldrà vetllar per tal que no facilitin un frau de llei que podria desvirtuar el principi de progressivitat del sistema fiscal.

Barcelona, 18 de gener del 2005.

Francesc Casares i Potau